19/09/2018

Στις αρετές των θυγατέρων της Αγ. Σοφίας αναφέρθηκε ο Βεροίας Παντελεήμων

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Ο Σεβασμιώτος Μητροπολίτης Βεροίας κ Παντελεήμων στην πρόσφατη ομιλία του για την εορτή της αγίας Σοφίας ,αναφέρθηκε στις αρετές των τριών θυγατέρων της και ιδιαίτερα στην μικρότερη την Αγάπη, η οποία αν και εννέα ετών δεν δείλιασε να ομολογήσει την πίστη της στον Ρωμαίο αυτοκράτορα επιλέγοντας το να μαρτυρήσει για τον Χριστό, όπως ακριβώς έκαναν και οι αδελφές της.

Διαβάστε την ομιλία του Σεβασμιωτάτου :

«Πίστις, Ἐλπίς, Ἀγάπη, ἱερώ-τα-τοι κλάδοι, Σοφίας τῆς σεμνῆς».

Τρεῖς ἱερώτατοι κλάδοι ἑνός σε-μνοῦ δένδρου, τό ὁποῖο ὅμως ἔ-φθασε μέχρι τόν οὐρανό, εἶναι οἱ ἐορ-ταζόμενες τρεῖς νεαρές μάρ-τυ-ρες, τῶν ὁποίων τή μνήμη τιμᾶ σή--μερα ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία, μα-ζί μέ τή μνήμη τῆς μητέρας τους, τῆς ἁγίας Σοφίας, καί πανη-γυρί-ζουμε καί ἐμεῖς κάθε χρόνο ἐδῶ στό Κουστοχώρι.

Καί τίς ὀνομάζει ἔτσι, ὁ ἱερός ὑμνογράφος, ἐμπνευσμένος ἀπό τήν ἀπάντηση πού ἔδωσε ἡ νεώ-τερη ἀπό αὐτές, ἡ Ἀγάπη, ὅταν βρέθηκε ἐνώπιον τοῦ Ρωμαίου αὐ---τοκράτορος: «Εἶμαι καί ἐγώ κλα--δί ἀπό τό ἴδιο δένδρο, ἀπό τό ὁποῖο ἦταν καί οἱ ἀδελφές μου, πού μαρτύρησαν ἤδη γιά τήν ἀγά-πη τοῦ Χριστοῦ. Γι᾽ αὐτό μήν νο-μίσεις ὅτι δειλίασα βλέποντάς τες νά ὑποφέρουν τά βασανι-στ-ή-ρια στά ὁποῖα τίς ὑπέβαλες καί θά ἀρ-νηθῶ τήν πίστη στόν Χρι-στό. Θά παρα-μεί-νω μέ τή χάρη τοῦ Χρι-στοῦ σταθερή, ὅπως καί ἐκεῖ-νες, καί θά ὑπομείνω μέ γεν-ναι-ό-τητα τό μαρ-τύριο».

Ἕνα μικρό κορίτσι ἦταν ἡ ἁγία Ἀγάπη, ἐννέα μόλις ἐτῶν, κι ὅ-μως δέν δίστασε νά ὁμολογήσει. Εἶμαι κλαδί ἀπό τό ἴδιο δένδρο. Εἶμαι βλάστημα τῆς ἴδιας μητέρας, πού ἀνέδειξε ἤδη δύο μάρτυρες καί περιμένει καί ἀπό μένα νά κά--νω τό ἴδιο.

Πόσο μεγάλη ση-μα-σία καί βαρύτητα ἔχει αὐτό πού λέγει ἡ νεαρή μάρτυς, ἡ ἁγία Ἀ-γά-πη. Ἔχει συναίσθηση «παρά τι-νός ἔμαθε καί ἐπιστώθη τά ἱερά γράμ-μα-τα», ὅ-πως ἔγραφε καί ὁ ἀπό-στο-λος Παῦ-λος στόν μαθητή του Τιμόθεο. Τά εἶ-χε διδαχθεῖ, ὅπως καί οἱ μεγα-λύ-τερες ἀδελφές της, οἱ μάρτυρες Πίστις καί Ἐλπίς, ἀπό τή μητέρα τους, τήν εὐσεβῆ Σοφία, πού παρα-κο-λουθοῦσε προ-σευ-χό-με-νη στόν Χριστό τό μαρ-τύ-ριο τῶν θυγατέ-ρων της. Καί προ-σευ-χόταν ὄχι νά τίς ἀπαλλάξει ἀπό τή δοκιμασία ἀλλά νά τίς ἐνι-σχύ-σει μέ τή χάρη του στήν ὁμο-λογία καί τό μαρτύ-ριο καί νά δεχθεῖ τίς ψυχές τους στή βα-σι-λεία του.

Καί ἡ προσευχή της εἰσακούσθη-κε, καί τά τρία καλλίκαρπα βλα-στή-ματά της, οἱ τρεῖς θυγατέρες της, ἔμειναν πιστές μέχρι τέλους καί ἔλαβαν τόν στέφανο τοῦ μαρ-τυρίου ἀλλά καί τῆς δόξης.

Κλάδοι ἱερώτατοι οἱ τρεῖς νεα-ρές μάρτυρες ἀπέδειξαν μέ τήν ὁμο-λο-γία καί τό μαρτύριό τους ὄχι μόνο τή δική τους πνευματική ποιότητα ἀλλά καί τῆς ἁγίας μητέρας τους, πού τίς κατηύθυνε στήν ὁδό τῆς πί-στεως καί τῆς ἀγάπης τοῦ Χρι-στοῦ, πού τίς κατηύθυνε μέ τέτοιο τρόπο στή ζωή τους, ὥστε νά εἶναι σέ θέση νά κατανοήσουν, πα-ρά τό νεαρό τῆς ἡλικίας τους, τήν ἀξία τῆς ψυχῆς, ὅπως τήν προσ-δι-ορίζει ὁ ἴδιος ὁ Χριστός λέ-γοντας: «τί γάρ ὠφελήσει ἄν-θρω-πον, ἐάν

κερ-δί-σῃ τόν κόσμον ὅλον καί ζη-μι-ω-θῇ τήν ψυχήν αὐτοῦ; ἤ τί δώ-σει ἄν--θρωπος ἀντάλ-λαγ-μα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ;», καί νά μείνουν σταθερές στήν ὁμολογία τους ἐπι-λέ-γοντας τόν θάνατο γιά τόν Χρι-στό παρά τή ζωή χωρίς Χριστό.

Τό παράδειγμα τῶν ἑορτα-ζο-μέ-νων σήμερα ἁγίων μᾶς δίδει, ἀδελφοί μου, ἀ-φορ--μή νά σκεφθοῦμε ὅσοι ἔχουμε στή ζωή μας τόν ρόλο τοῦ δένδρου, εἴτε ὡς γονεῖς εἴτε ὡς ἐκπαιδευτι-κοί εἴτε ὡς κληρικοί, τί διδάσκου-με καί πῶς διαπαι-δα-γω-γοῦμε τά παιδιά μας· καί ἀκόμη τί παράδειγ-μα τούς δίδουμε μέ τή δική μας στάση, μέ τή δική μας ὁμολο-γία, μέ τή δική μας πίστη καί ἀγά-πη στόν Χριστό, ἀλλά καί ποιά εἶ-ναι ἡ στάση μας, ὅταν τά παιδιά ἐπιλέ-ξουν τόν δρόμο τῆς ἀφιερώ-σεως τῆς ζωῆς τους στόν Χριστό.

Τά κα-τευθύνουμε μέ τά λόγια μας καί κυρίως μέ τή ζωή μας στόν Χρι-στό; Τά ἐνισχύουμε στήν προ-σπά-θειά τους νά ζήσουν τήν ἐν Χρι-στῷ ζωή, ἔστω καί ἐάν αὐτή ἀπαιτεῖ κάποιες θυσίες ἤ ἐπιχει-ροῦμε νά τά ἀποτρέψουμε ἀπό αὐ-τό τόν δρόμο πού τούς διδάσκα-με θεωρητικά, ὅταν βλέ-πουμε ὅτι ἐπι-----λέγουν νά ἀκολουθήσουν τόν δρό--μο τοῦ Θεοῦ καί νά ἀφιε-ρωθοῦν σέ Αὐτόν καί στήν Ἐκκλησία;

Μᾶς δίδει ὅμως καί μία ἀκόμη ἀφορμή ἡ αὐριανή ἑορτή, ἀδελφοί μου. Καί αὐτή εἶναι νά σκεφθοῦμε πώς ὅλοι μας εἴμεθα κλάδοι τοῦ ἴδιου δένδρου, τῆς ἴδιας ἀμπέλου, τήν ὁποία φύτευσε «ἡ δεξιά τοῦ Ὑψίστου». Εἴμεθα κλάδοι τοῦ δέν-δρου τῆς Ἐκ-κλησίας μας, καί ὡς κλάδοι της ἔχουμε χρέος νά ζοῦμε καί νά φερόμεθα ἀνάλογα στή ζωή μας.

Εἶναι ὅμως ἡ ζωή μας ἀνά-λο-γη μέ τή ζωή τοῦ δένδρου ἀπό τό ὁποῖο προερχόμεθα ἤ μήπως εἶναι ξένη καί ἀσύμβατη πρός αὐτό; Λέμε, δηλαδή, μόνο ὅτι πι-στεύου-με στόν Χριστό, εἴμεθα μέ--λη τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλά ἡ ζωή μας δέν ἔχει σχέση οὔτε μέ τόν Χρι-στό οὔτε μέ τίς ἐντολές του;

Ἄς ἐξετάσουμε τόν ἑαυτό μας καί ὡς πρός τά δύο αὐτά στοιχεῖα καί ἄς παραδειγματισθοῦμε ἀπό τή ζωή τῆς ἁγίας Σοφίας καί τῶν τρι-ῶν θυγατέρων της, ἁγίων μαρ-τύ-ρων Πίστεως, Ἐλπίδος καί Ἀγάπης, ὥστε νά γίνουμε καί ἐμεῖς κλάδοι ἄξιοι τῆς νοητῆς ἀμπέλου ἀπό τήν ὁποία βλαστήσαμε διά τῶν ἱερῶν μυστηρίων τῆς Ἐκκλησίας μας, ἀλλά καί δένδρα πού θά βλαστά-νουν κλάδους ἱερούς πού θά τι-μοῦν καί θά δοξάζουν τόν Χριστό μέ τή ζωή τους, μέ τήν πίστη τους καί τήν ὁμολογία τους, ὅπως οἱ τιμώμενες ἁγίες Σοφία, Πίστις, Ἐλπίς καί Ἀγάπη.

Η ομιλία του Σεβασμιωτάτου στην Θ.Λειτουργία :

«Τάς ψυχάς δεσμευθεῖσαι πόθῳ Χριστοῦ, τῶν φθαρτῶν καί προσ-καίρων τήν καλλονήν, ἐν λήθῃ πα---ρεδράμετε», ἔψαλε σήμερα ὁ ἱερός ὑμνογράφος πρός τιμήν τῶν ἑορταζομένων ἁγίων μαρτύρων Πίστεως, Ἐλπίδος καί Ἀγάπης καί τῆς μητέρας τους ἁγίας Σοφίας, τίς ὁποῖες τιμοῦμε ἰδιαι-τέ-ρως σέ αὐτή τήν ἐνορία.

Καί τί λέγει ὁ ἱερός ὑμνογράφος; Λέγει ὅτι ἡ ψυχή τους δεσμεύθηκε ἀπό τόν πόθο τοῦ Χριστοῦ καί ἔτσι ξέχασαν τήν ὀμορφιά τῶν φθαρ-τῶν καί προσκαίρων πραγμάτων τοῦ κόσμου καί ἀγωνίσθηκαν γεν-ναῖα, θυσιάζοντας καί τή ζωή τους ἀκόμη γιά τόν Χριστό.

Ἡ ψυχή τοῦ ἀνθρώπου ἀπό τή φύση της στρέφεται σέ πρόσωπα καί πράγματα πού τήν ἐλκύουν καί προσκολλᾶται σέ αὐτά. Καί συχνά ἡ προσκόλληση αὐτή γίνεται δέ-σμευ-ση καί αἰχμαλωσία, ὥστε ὁ ἄν-θρωπος νά μήν μπορεῖ νά ξεφύ-γει ἀπό αὐτήν, μέ ἀποτέλεσμα νά ὑφί-σταται καί τίς συνέ-πειες τῆς δεσμεύσεως καί τῆς αἰ-χμαλω-σίας.

Καί μπορεῖ, ὅπως εἶναι φυσικό, ἡ δέσμευση αὐτή νά εἶναι γιά κα-λό, νά εἶναι πρός ὠφέλεια τοῦ ἀν-θρώπου, ἐάν εἶναι ὅπως ἡ δέ-σμευση στήν ὁποία ἀναφέρε-ται ὁ ἱερός ὑμνογράφος, ἡ δέσμευση ἀπό τόν πόθο καί τήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ. Μπορεῖ ὅμως καί νά εἶναι ἐπικίνδυνη καί καταστροφική, ἐάν εἶναι δέσμευση στά πάθη, στό κα-κό καί στήν ἁμαρτία. Διότι ὅ,τι δε-σμεύει τήν ψυχή τοῦ ἀνθρώπου, αὐ--τό καί κυριαρχεῖ σέ αὐτήν καί τήν ὁδηγεῖ εἴτε στό καλό εἴτε στό κα-κό. Καί μπορεῖ κάποιοι νά θεω-ροῦν καί τά δύο εἴδη δεσμεύσεων, καί τή δέσμευση, δηλαδή, στό κα-λό καί τή δέσμευση στό κακό, ὡς στέρηση τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἀν-θρώ-που, αὐτό ὅμως δέν ἀνταπο-κρίνεται στήν πραγματικότητα καί δέν εἶ-ναι ἀλήθεια. Διότι ἡ δέσμευ-ση τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ ὄχι μόνο ἐ-λευθερώνει τόν ἄνθρωπο, ἀλλά καί τόν κάνει νά ξεχνᾶ ὅλα ἐκεῖνα τά φθαρτά καί ἀσήμαντα πού τόν ἐμποδίζουν νά ἔχει στραμ-μένο τόν νοῦ καί τήν ψυχή του στόν Θεό. Τόν ἐλευθερώνει ἀπό ὅλα τά γήι-να πού δέν τόν ἀφήνουν νά ἀντα-ποκριθεῖ στήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ καί νά ὑψωθεῖ μαζί της μέχρι τή βα-σιλεία του.

Αὐτό ἀκριβῶς συνέβη καί μέ τίς ἑορταζόμενες σήμερα ἁγίες, τήν ἁγία Σοφία καί τίς μάρτυρες θυγα-τέ-ρες της ἁγίες Πίστις, Ἐλπίς καί Ἀγάπη.

Ἡ ἀγάπη τους γιά τόν Χριστό καί ὁ πόθος τους νά βρίσκονται κοντά του δέσμευσε τίς ψυχές τους, καί δέν ἐπιθυμοῦσαν τίποτε ἄλλο ἀπό τό νά βρίσκονται μαζί μέ τόν Χριστό, ὅπως ἀκριβῶς ἔγραφε καί ὁ πρωτοκο-ρυφαῖος ἀπόστολος Παῦλος, ἐκφράζοντας τή δική του ἀγάπη: «ἐπιθυμῶ ἀναλῦσαι καί σύν Χριστῷ εἶναι». Ἐπιθυμῶ νά πεθά-νω προκειμένου νά εἶμαι μαζί μέ τόν Χριστό.

Καί αὐτή ἡ ἀγάπη τους γιά τόν Χριστό ἦταν πραγμα-τι-κά μεγάλη, ὥστε δέν ἔδιναν σχε-δόν καμία σημασία σέ ὅ, τι ὑπῆρχε γύρω τους. Ὅλα τά θεωροῦ-σαν σκύ-βαλα, τά θεωροῦσαν σκουπίδια, πού δέν τίς ἐμπόδιζαν ὅμως νά ἀπο-λαύ-σουν τήν ἀγάπη τους πρός τόν Χριστό.

Ἄν σκεφθοῦμε ὅμως, ἀδελ-φοί μου, πόση σημασία καί ἀξία ἔχει ἡ ἀγάπη καί ὁ πόθος πρός τόν Χρι-στό καί πόσα στερούμεθα δεσμευό-με-νοι, ἀντί ἀπό τήν ἀγάπη καί τόν πό-θο μας γιά τόν Χριστό, ἀπό πράγμα-τα καθημερινά, ἀπό τήν οἰκο-γέ-νειά μας, ἀπό τούς φίλους μας, ἀπό τά προβλήματά μας, ἀπό τή γνώμη τοῦ κόσμου, ἀπό τίς ἀπαι-τήσεις τῶν ἀνθρώπων, ἀπό ὅσα δέν μᾶς ἀφήνουν νά ἀπολαύσουμε τή

χαρά τῆς συμπορεύσεώς μας μέ τόν Χρι-στό καί τήν ἐλευθερία πού χαρίζει Ἐκεῖνος, τότε θά θελήσουμε νά ζήσουμε καί ἐμεῖς δεσμευόμενοι ἀπό τήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ, ἡ ὁποία μᾶς δίνει τή δυνατότητα νά ζήσουμε τήν ἐλευθερία τῶν τέ-κνων τοῦ Θεοῦ.

Τιμώντας, ἀδελφοί μου, σήμερα τίς ἑορταζόμενες ἁγίες, τήν ἁγία Σοφία καί τίς ἁγίες μάρτυρες θυ-γα-τέρες της, Πίστη, Ἐλπίδα καί Ἀγά-πη, ἄς ἀγωνισθοῦμε νά ἀπελευ-θε--ρωθοῦμε ἀπό τίς δεσμεύσεις καί τίς προσκολλήσεις πού μᾶς βλά-πτουν, εἴτε αὐτές εἶναι πρόσωπα, εἴτε εἶναι πάθη καί ἁμαρτίες, καί μᾶς κάνουν νά ξεχνοῦμε ὄχι μόνο τόν τελικό προορισμό μας ἀλλά καί τήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ, καί ἄς μείνουμε σταθερά προσκολλη-μέ-νοι στήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ, πού μᾶς ἐπιτρέπει καί νά τήν ἀπο-λαύσουμε ἀπό αὐτήν ἐδῶ τή ζωή, ἀλλά καί νά μήν ἐμπλακοῦμε στή δέσμευση ἄλλων πραγμάτων καί προσώπων, πού θά μᾶς κάνει ὑποχείριά τους, καί ἔτσι στερηθοῦμε τῆς ἀγάπης καί τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

Εὔχομαι, ἀδελφοί μου, νά ἀξιω-θοῦμε καί ἐμεῖς, διά πρεσβειῶν τῆς ἁγίας Σοφίας καί τῶν θυγα-τέρων της, νά προσ-κολληθοῦμε στήν ἀγάπη τοῦ Χρι-στοῦ καί νά ξε-χάσουμε ὅλα ὅσα προσ-παθοῦν νά μᾶς ἐλκύσουν καί νά μᾶς παρασύ-ρουν μακριά ἀπό τόν Θεό καί τή χαρά πού προσφέ-ρει, ὥστε νά ἀξιω-θοῦμε τήν εὐφροσύνη τῆς οὐρανίου βασιλείας του, τήν ὁποία ἀπ-ο-λαμβάνουν ἤδη οἱ ἑορτα-ζό-με-νες ἁγίες Σοφία, Πίστις, Ἐλπίς καί Ἀγά-πη. Καί τιμοῦμε τίς ἁγίες, ὅταν καί ἐμεῖς ἀγωνισθοῦμε νά ἀπεμπλακοῦμε καί νά ἀποδεσμευθοῦμε ἀπό ὅλα αὐτά πού πολλές φορές γίνονται αἰτία νά μᾶς κρατοῦν μακριά ἀπό τόν Χριστό. Πολλές φορές ἀκόμη καί ἡ οἰκογένειά μας καί ἡ φροντίδα τῆς οἰκογενείας μας καί ἄλλα θέματα μᾶς ἀπομακρύνουν, ἐνῶ ἴσα-ἴσα, ὅταν εἴμεθα προσκολλημένοι καί ἐξαρτώμεθα ἀπό τόν Θεό καί τά προβλήματα τῆς οἰκογενείας μας καί τά προβλήματα τῶν ἐργασιῶν μας καί πολλά ἄλλα προβλήματα, τά ἀντιμετωπίζουμε μέ τή χάρη καί τή φώτιση τοῦ Θεοῦ.

Εὔχομαι οἱ ἁγίες νά μᾶς δείξουν αὐτόν τόν δρόμο τῆς συνδέσεώς μας μέ τόν Θεό. Ἀμήν.